

● خبرنگار باید راستگو باشد

شاید بعضی‌ها فکر کنند خبرچین همان خبرنگار است چون هر دو خبر را می‌رسانند. اما اگر دقت کنند، یک فرق بزرگ بینشان می‌بینند.

بعضی‌ها عادت دارند تا یک چیزی را می‌شنوند، چه درست باشد چه غلط، با عجله آن را همه جا پخش می‌کنند و برای‌شان فرقی نمی‌کند خبر آن‌ها چه تأثیری روی دیگران بگذارد. به این جور آدم‌ها خبرچین می‌گویند.

اما خبرنگارها این‌طور نیستند. آن‌ها می‌گردند و خبرهای درست و واقعی و دست‌اول و جذاب پیدا می‌کنند و سعی می‌کنند خبرها را جوری پخش کنند که به کسی توهین نکنند و برای کسی مشکلی درست نکنند. پس اگر به خبرنگار شدن علاقه دارید، بهتر است بدانید با خبرچینی بین این گروه و آن گروه نمی‌توانید تمرین خبرنگاری کنید. خبرنگار شدن قوانین خودش را دارد که باید یاد بگیرید و درسش را بخوانید.

افغانستان جانش را فدا کرد و به شهادت رسید. به خاطر او یک روز در تقویم ما به عنوان روز خبرنگار نام‌گذاری شد. چه روزی؟ روز ۱۷ مرداد ماه.

● اولین‌ها

شاید برای‌تان جالب باشد که بدانید اولین خبرنگارها چه کسانی بودند و اولین خبرها چه‌طور تولید می‌شدند؟

در گذشته‌های دور خبرها بیشتر به کمک جارچی‌ها توی کوچه و خیابان پخش می‌شد. جارچی‌ها طبل و دهل می‌زدند و خبرها را بلند بلند می‌خواندند که همه بشنوند. آن‌ها توی کوچه‌ها می‌چرخیدند و داد می‌زدند: «خبر، خبر، خبر مهم...»

زمانی که خط تازه اختراع شده بود، خبرهای مهم را روی پوست می‌نوشتند و جایی نصب می‌کردند تا مردم ببینند و بخوانند. اولین و دومین خبرنامه در دوره «ژولیوس سزار» امپراتور معروف روم تولید شد که روی پوست نوشته می‌شد و در راه‌های عمومی که مردم رفت و آمد می‌کردند، نصب می‌شد.

سال‌ها بعد خبرنامه‌ای در ایران باستان تولید شد به نام روزنامه‌ک که اخبار دولتی و دینی رویش نوشته می‌شد. روزنامه‌ک هم روی پوست نوشته می‌شد. بعد از آن در چین هم خبرنامه‌ای تولید شد. خبرهای این خبرنامه روی چوب تراشیده می‌شد و با چاپ روی کاغذ مثل مهر زده می‌شد. سال‌ها طول کشید تا خبرنامه‌ها به شکل امروزی تولید شوند. اولین خبرنامه‌ی امروزی در ایران در دوره‌ی قاجار به نام «کاغذ اخبار» تولید شد.

شماره ۵۳
۱۵ مرداد
۱۴۰۱

اتفاق
ویژه

